



**Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 31 stycznia 2024 r. w sprawie T-56/22, Zjednoczone Królestwo/Komisja, wniesione w dniu 28 marca 2024 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**

**(Sprawa C-237/24 P)**

(C/2024/3064)

Język postępowania: angielski

### Strony

Wnoszący odwołanie: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Fuller, pełnomocnik, i T. Buley, KC)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska i Republika Czeska

### Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2021/2019 <sup>(1)</sup> w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki dokonane przez akredytowane agencje płatnicze Zjednoczonego Królestwa z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) ze względu na podnoszoną nieostrość definicji „rolnika aktywnego zawodowo – powiązanych przedsiębiorstw”;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Zjednoczone Królestwo w postępowaniu przed Sądem i w postępowaniu odwoławczym.

### Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest oparte na jednym zarzucie, a mianowicie że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 9 ust. 2 rozporządzenia (UE) 1307/2013 <sup>(2)</sup>. Wnoszący odwołanie twierdzi, że art. 9 ust. 2 odnosi się jedynie do płatności bezpośrednich na rzecz rolników, którzy sami administrują określoną infrastrukturą lub świadczą określone usługi.

W zarysie, jest tak dlatego, że:

- i) art. 9 ust. 2 odczytywany dosłownie i z uwzględnieniem jego naturalnego znaczenia skutkuje zakazaniem dokonywania płatności na rzecz rolnika ze względu na sam fakt, że podmiot z nim powiązany prowadzi działalność ujętą w negatywnym wykazie zawartym w art. 9 ust. 2;
- ii) tę wykładnię art. 9 ust. 2 zdecydowanie potwierdza fakt, że samo kluczowe sformułowanie zawarte w art. 9 ust. 2, na którym oparł się Sąd, a mianowicie „osobom fizycznym lub prawnym ani grupom osób fizycznych lub prawnych”, stanowi po prostu powtórzenie sformułowania użytego w definicji „rolnika” w art. 4 ust. 1;
- iii) nie istnieje celowościowa czy teleologiczna podstawa przyjętej przez Sąd wykładni art. 9 ust. 2, która to wykładnia nie jest zgodna z celami art. 9 rozporządzenia (UE) nr 137/2013.

<sup>(1)</sup> Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/2019 z dnia 17 listopada 2021 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez Zjednoczone Królestwo z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) [notyfikowanej jako dokument nr C(2021) 8164] (Dz.U. 2021, L 413, s. 3).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. 2013, L 347, s. 608).